

Sygn. akt V KK 44/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Piotr Mirek

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie **B. K.**
skazanego z art. 137 § 1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 23 października 2019 r.,
kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
- na niekorzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w Ś.
z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w W. .**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ś. skierował do Sądu Rejonowego w Ś. sporządzony w dniu 28 czerwca 2018 r. wniosek złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wobec B. K. wyroku skazującego w związku z zarzucanym mu przestępstwem z art. 137 § 1 k.k., polegającym na tym, że w dniu 3 maja 2018 r. w

Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, publicznie znieważył flagę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w ten sposób, że zdjął trzy flagi państwowe z miejsca ich umieszczenia, a następnie przy ich użyciu bił się z innymi sprawcami tego czynu.

Sąd Rejonowy w Ś. na posiedzeniu w dniu 28 września 2018 r. – po zmodyfikowaniu przedmiotowego wniosku w zakresie dotyczącym wymiaru kary grzywny oraz zaakceptowaniu tej zmiany wniosku przez obecnego na tym posiedzeniu oskarżonego – wydał wyrok (sygn. akt II K (...)), którym uznał B. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 137 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 137 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25 zł.

Wyrok ten nie był przez nikogo zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 6 października 2018 r.

W dniu 28 stycznia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja od tego wyroku Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, który zaskarżył ten wyrok w całości na niekorzyść skazanego, zarzucając: rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku przez sąd niższego rzędu w sprawie o czyn z art. 137 § 1 k.k., należącej do właściwości rzeczowej sądu wyższego rzędu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.

i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest w sposób oczywisty zasadna.

Zaskarżony nią wyrok jest dotknięty wskazaną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. bezwzględną przyczyną odwoławczą, będącą następstwem rażącego naruszenia przez Sąd Rejonowy w Ś. art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że w sprawach o występki określone w rozdziale XVII Kodeksu karnego, a jednym z nich jest zarzucany w niniejszej sprawie oskarżonemu – występki z art. 137 § 1 k.k., w pierwszej instancji orzeka sąd okręgowy. Tym samym Sąd Rejonowy w Ś. nie był właściwy rzeczowo do

rozpoznania sprawy oskarżonego, właściwym sądem do przeprowadzenia tych czynności był bowiem Sąd Okręgowy w W. . Stąd – zgodnie z przywołaną już regulacją z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. - koniecznym się stało uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy oskarżonego do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. jako rzeczowo i miejscowo właściwemu do jej rozpatrzenia.

Orzeczenie o wydatkach uzasadnia treść art.637 k.p.k.

Z tych to względów orzeczono jak wyżej.

as